

Î N C H E I E R E

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Termoactiv”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către societatea cu răspundere limitată „Termoactiv” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/285 și Vlad Ion cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Termoactiv” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 septembrie 2014 de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 21 iulie 2013 SRL „Termoactiv” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ACC 55/285 și Vlad Ion cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a încheiat cu ACC 55/285 acordul nr. 11/12-2012 din 24 decembrie 2012 privind furnizarea energiei termice, iar ultimul s-a obligat să achite consumul pentru energia termică a cîte 1 100 lei per Gkal.

Susține că, potrivit actului de verificare din iunie 2013 s-a constatat că Vlad Ion are datorii față de SRL „Termoactiv” în sumă de 5 169 lei pentru consumul de energie termică și penalitate în mărime de 2 235.79 lei, iar în total suma de 7 404.95 lei, invocînd pct. 7.5, 16, 17 ale acordului, iar Vlad Ion refuză să achite suma datorată.

A invocat că, la 04 iunie 2013 s-a adresat cu reclamație față de Vlad Ion, solicitînd achitarea datoriei, însă ultimul a refuzat.

Consideră că, este în drept de a solicita încasarea penalității în mărime de 1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, deoarece astfel de clauză a fost prevăzută în pct. 3 și 4 ale acordului enunțat supra, iar potrivit art. 268 lit. a) Codul Civil, acestea se prescriu în termen de 6 luni.

Cere, prin cererea de chemare în judecată și cererea din 08 septembrie 2014, încasarea în mod solidar de la ACC 55/285 și Vlad Ion în beneficiul SRL „Termoactiv” a datoriei în mărime de 5 169.16 lei, pentru livrarea agentului termic, penalitate în mărime de 2 235.79 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 septembrie 2014 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Termoactiv” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 a fost respins apelul declarat de către SRL „Termoactiv” și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 18 martie 2015, în termenul prevăzut de lege, SRL „Termoactiv” a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, solicitînd casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanțele de judecată nu au aplicat legea care urma a fi aplicată și nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că actul juridic încheiat între părți, conține clauze care stabilesc condiții clare, precise, care generează drepturi și obligații, inclusiv și prețul pentru serviciile prestate, adică per Gkal a agentului termic. Astfel, actul juridic conține elementele necesare valabilității unui contract, care au generat drepturi și obligații unul față de altul.

Menționează că, în urma efectuării controlului de către Agenția de Protecție a Consumatorului, s-a reiterat legalitatea acordului încheiat, iar instanțele judecătorești incorect au stabilit că, nu există nici un act juridic încheiat și au evitat să expună în hotărîre relațiile juridice între părți.

Suplimentar a indicat că, prețul indicat pentru o Gkal în acordul încheiat a fost confirmat de către ANRE, iar normele Codului Civil precum și acordul prevăd penalități pentru neonorarea obligațiilor.

Consideră că, instanțele de judecată nu au dat o apreciere corectă probelor prezentate și nu au aplicat normele materiale la cazuri similare.

Prin referința depusă la 11 mai 2015 Vlad Ion a solicitat de a declara recursul inadmisibil, întrucît nu sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 432 CPC.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Termoactiv” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Termoactiv” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către SRL „Termoactiv” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Termoactiv” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Termoactiv” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi